

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Extraordinair Session.

18de Møde.

Onsdagen den 19de Septbr.

(Forts.)

Tfcherning (fortsat): Det ærede Medlem har opstillet en Mængde Syner af udvortes Banskæligheder, som dette Ministerium skulde have havt at kæmpe imod; men de udvortes Banskæligheder vare i mange Henseender netop overvundne, da dette Ministerium tiltraadte sin Stilling, og jeg vil for min Part gjøre Ministeriet den oprigtige Indrømmelse at anerkjende, at jeg troer, at det efter sin inderlige Overbeviisning antager, at det ikke har ladet sig lede af udvortes Evang, men at det har gjort Noget, som det selv har troet var godt. Jeg er, som sagt, meget langt fra at ville bebreide Ministeriet dets Optraaden i mange Henseender. Det er mig om at gjøre, at dette Ministerium kan blive ved Ret; og det er mig derfor om at gjøre, at det kan og vil begribe, at et fuldt Fædrelandsind fra dets Side maatte føre det til, selv med Tilfidsættelse af en Deel af dets personlige — jeg vil bruge et Udtryk, som jeg vil have meent i en god Betydning — Forsængelighed, at rette, hvad jeg troer der maa rettes, førend Udkastet kan blive en brugbar Forsatning. Jeg slutter mig, førend jeg udtaler mig videre over Sagen selv, til hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) igaar sagde, da han sluttede sin Tale; — jeg skyder mig ganske ind derunder; det behersker min hele Betragtning af Sagen, nemlig: at, selv om det ikke skulde kunne lykkes os at naae til en Over-

eenskomst, saa hellere Intet end dette, hellere den fuldkomne Tomhed end den Fordærvelse, som dette vil føre med sig. Havde jeg ikke den dybe Overbeviisning, at der i dette Fællesforsatningsudkast laa en absolut Fordærvelse, en Undergravelse af det, hvorpaa hele Folkets Vel beroer, saa skulde jeg bøie mig for alle disse Nødvendigheder og nærmest for den, som ligger i at kunne vedblive at fortsætte en rolig Udvikling udover disse vanskelige Forhold, hvori vi ere. Jeg har sagt til Regjeringen tidligere, meget tidligt til enkelte Medlemmer af den, førend der var Noget af dette paa Papiret: denne Vel maa, om den betrædes, føre til Fordærvelse og maa nødvendigviis møde idetmindste min personlige Modstand. — Jeg maa et Dieblit vende tilbage til Noget af det, det ærede sidsttalende Medlem sagde; thi det har en stor Betydning og Vigtighed for mig. Han paakaldte vor Bevidsthed om, hvor vigtigt det vilde være for os, at vi gif denne Bevægelse igjennem, at dette Overgangstrin blev gjort, medens den nulevende Konge var paa Thronen. Jeg kaster ikke nogen Skygge paa hans Efterfølgere, jeg venter det Samme af dem som af ham, thi jeg troer, at det er en Nødvendighed; men jeg slutter mig til den af det ærede Medlem udtalte Tanke og siger: lader os ikke, førend den nuværende Konge dør, berøve ham den største Fortjeneste, han har af det danske Rige, at have bragt den politiske Lighed istand, begrundet paa lovlig Maade. Og, naar den første ærede Taler idag har sagt: vi ere komne til nu langt bedre at udføre Løftet af 28de Januar 1848, — saa er der en dyb Sandhed deri; men vi gjøre det her imod en vigtig mekanisk Regel, den nemlig, at, hvor to